

“หรือความรัก จะเป็นดาบสองคมที่ทำร้ายลูก”

ความรักของพ่อแม่ในบางครั้งก็เป็น “ดาบสองคมที่พ่อแม่ใช้ทำร้ายลูกโดยไม่รู้ตัว” เมื่อการดูแลเสมือนไขในหิน และกระบวนการเลี้ยงดู ควบคุมประคอง อบรมสั่งสอนลูก ได้กลับกลายเป็นการสร้างกรอบจำกัดความคิดและเส้นทางดำเนินชีวิตของเด็กที่กำลังเติบโต ครูพี่แนน อริสรา ธนาปกิจ ผู้อำนวยการโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอ็นคอนเส็ปท์ เชิญชวนให้พ่อแม่ ผู้ปกครองจุกคิด ว่าเรากำลังใช้ความรักทำร้ายลูกกันอยู่รึเปล่า?

“พ่อ/แม่ เลือกสิ่งที่ดีที่สุดให้หนูแล้ว” เป็นคำที่ดูสวยหรูแฝงไปด้วยความหวังดีอย่างเต็มเปี่ยม แต่ครูพี่แนนบอกกับเราว่า หลายครั้งที่คำพูดและความหวังดีที่พ่อแม่หยิบยื่น กลับกลายเป็นการบังคับลูกไม่ให้เลือกในสิ่งที่ตัวเองต้องการ เพราะในบางครั้งพ่อแม่เองก็ละเลย และลืมนึกไปว่าลูกก็ต้องมีสิ่งที่ต้องการในใจเช่นเดียวกันกับพ่อแม่ที่ต้องการให้เค้ามีอนาคตที่ดี ดังนั้นการหยิบยื่นความหวังดีนี้ จึงเหมือนการกำหนดทิศทางการใช้ชีวิตของลูกให้มีแค่ทางเดียว เมื่อเทียบจากประสบการณ์ของครูพี่แนนที่ได้รับอิสระในการเลือกสิ่งที่ชอบ จึงพบว่า ยิ่งได้รับแรงสนับสนุนจากพ่อแม่มากเท่าไร ก็ยิ่งส่งเสริมพลังด้านบวกให้พัฒนาตัวเองมากขึ้นเท่านั้น

ปิดกั้นการฝึกใช้ชีวิตกับโลกภายนอก อีกหนึ่งความหวังดีที่อาจทำร้ายลูกไม่รู้ตัว เมื่อพ่อแม่ที่เลี้ยงลูกแบบมดไม่ให้โต ไรไม่ให้ต่อม ให้อยู่แต่ใน Comfort Zone เด็กก็จะเติบโตมาแบบไม่ได้ใช้ชีวิตกับสิ่งที่เค้าควรได้เผชิญ เพราะแท้จริงแล้วสิ่งเหล่านั้นก็เหมือนกับบทเรียนชีวิตที่เค้าควรได้เรียนรู้ มีประสบการณ์ในตัวเอง เพื่อจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่รู้เท่าทันคน และรู้จักปรับตัวไม่ว่าสถานการณ์ใดก็ตาม

เอาเด็กคนอื่นมาเปรียบเทียบเพื่อผลักดันลูก วิธีนี้อาจไม่ได้สร้างแรงผลักดัน แต่อาจสร้าง “ความกดดัน” และบาดแผลที่น่าเจ็บปวดให้กับลูก เพราะถือเป็นการเหยียบให้ลูกจมกับความรู้สึกผิด รู้สึกกดดันกับสถานการณ์ต่างๆ มากกว่าเดิม และเมื่อมีข้อเปรียบเทียบเด็กก็จะยิ่งรู้สึกว่าตัวเองตัวเล็กลง ความสามารถที่มีอยู่ด้อยค่าในเมื่อขนาดพ่อแม่ของตัวเองยังมองข้ามไป

โ้ลู่ก/ไม่ปล่อยให้ลูกได้แก้ปัญหาเอง หลายครั้งที่ครูพี่แนนได้เห็น พ่อแม่ที่โ้ลู่กมากๆเมื่อเขาพบกับปัญหา บางกรณีถึงขั้นโทษทุกอย่างยกเว้นลูกตัวเอง ซึ่งการกระทำแบบนี้ถือเป็นการปลูกฝังให้เด็กมีกระบวนการคิดแบบ “โลกต้องหมุนรอบฉัน” ซึ่งส่งผลเสียกับอนาคตของเด็กแน่นอนเมื่อถึงวันหนึ่งที่เขาต้องก้าวออกไปเผชิญหน้าสิ่งต่างๆด้วยตัวเอง

ดูถูกความฝัน ในยุคสมัยที่มีอาชีพใหม่ๆเกิดขึ้นมากมาย เด็กหลายคนมีความฝันที่สวนทางกับความต้องการของพ่อแม่ เมื่อสิ่งที่มั่นคงในความคิดของพ่อแม่กลับไม่ใช่สิ่งที่ลูกต้องการ พ่อแม่บางคนจึงประเมินค่าความฝันเหล่านั้นว่า

เป็นอะไรที่ไม่มั่นคง เป็นเรื่องเพื่อฝันของเด็กที่ยังไม่เข้าใจโลก จึงเท่ากับว่าเป็นการดูถูกสิ่งที่ลูกรักโดยไม่รู้ตัว

ในฐานะครู ผู้มีหน้าที่ส่งเด็กให้ถึงฝัน ครูที่แน่วจริงพูดกับลูกศิษย์เสมอว่า “Dare to dream and be responsible for it! Make your dream come true! ถ้าที่จะฝัน ต้องกล้าที่จะรับผิดชอบต่อความฝัน แล้วจุดความฝันขึ้นบนความจริง!” เมื่อมีเป้าหมาย และกล้าที่จะรับผิดชอบ ความสำเร็จนั้นย่อมอยู่ไม่ไกลเกินเอื้อม!

ปัจจัยสำคัญที่ครูที่แน่วกล่าวถึงก็คือ พ่อแม่ผู้ปกครองนั่นเอง หากคุณพ่อคุณแม่ท่านไหนเป็นอย่างที่กล่าวไปข้างต้น หลายข้อ แม้จะโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม จากนี้ลองเปลี่ยนจากการบังคับประคองลูกให้อยู่ในกรอบเป็นการเฝ้ามองลูกเติบโตตามเส้นทางที่เขาเลือก หากลูกเติบโตผิดทิศทาง หรือผิดหวังจากสิ่งที่เลือก สิ่งที่ดีที่สุดก็คือการไม่ซ้ำเติม แต่โอบอุ้มเค้าด้วยความรัก ให้เค้าได้เริ่มใหม่อีกครั้งอย่างแข็งแรง